

"Bakancsos Börzsönyi Barangolás" CorvinSuli Vándortábor

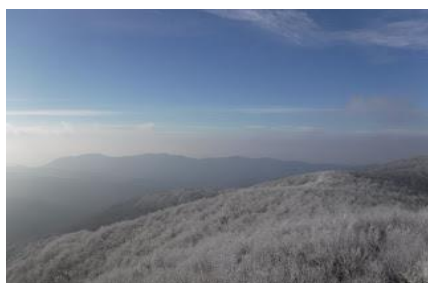
2019.02.09-11.

Idén február 9 és 11 között került megszervezésre a „Bakancsos Börzsönyi Barangolás”, mely az Országos Kéktúra börzsönyi szakaszát teljesítette. A programon iskolánk körülbelül 20 tanulója vett részt. Útitársunk volt egy kutya is, Füles, aki igazán feldobta a hangulatunkat, így növelve teljesítményünket.

Február 9-én reggel 7 órakor indult a vonat, mellyel egy átszállást követően megérkeztünk első úti célunkhoz, Nógrádba. Legelső látványosság, amit megtekintettünk a Nógrádi vár volt. Ekkor még mindenki friss, kipihent volt.

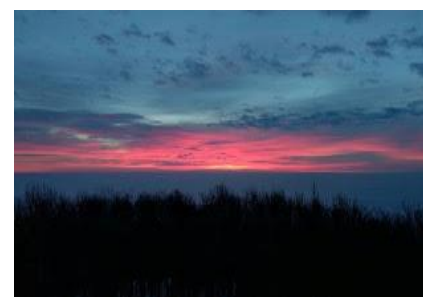
Kis idő elteltével tovább indultunk Csóványosra, útközben megtekintve a Fultán-keresztet. Itt már az útvonal kezdett nehezedni, mivel egyre magasabbra mentünk. Csóványoson már 938 méter magasan voltunk. Utunk alatt olykor előfordult olyan is, hogy majdnem térdig belesüllyedtünk a hóba, de mindenki szerencsésen felérkezett a csúcsra, mely a Vándortábor legmagasabb pontja volt. Akinek volt még hozzá energiája, felmehetett az ott lévő kilátóra is, ami gyönyörű panorámával kápráztatott el minket.

Ezt követően utunk tovább vitt az első napi szállásunk felé. A gyorsabbak már délután négy körülre odaértek a szállásra, míg a lassabb tempót kedvelők kicsivel később. Nagy emelkedőn felérve (felkűszködve..) a végén, egy-két kisebb-nagyobb problémától (pl. hideg volt a szobákban) eltekintve, megvacsoráztunk és megpróbáltuk kipihenni magunkat. Véleményem szerint, a három nap közül ez a nap követelte a legnagyobb teljesítőképességet.

Másnap reggel lehetőségünk nyílt megnézni egy kis túra után a napfelkeltét, amely szintén káprázatos volt, azonban mivel ehhez korán kellett kelni, így csak a csapat fele vállalkozott erre.

Reggeli után tovább indultunk. Ezen a napon csak 5 kilométert mentünk volna, így beiktattunk egy plusz programot azért, hogy megtekintsünk egy emléképületet. Ennek ellenére, mikor odaértünk a megadott helyre, kiderült, hogy az épületet már lebontották, egy emléktábla állt a helyén,

de legalább találtunk egy forrást, melyből friss hideg víz folyt.

Azután elindultunk a második napi szállásunk felé a Kisinóci turistaházhoz. Szerencsére ez már nem tartott olyan sokáig, délutánra odaértünk és egy finom vacsorát követően estig kártyáztunk, majd elmentünk aludni. Másnap reggel szintén a reggeli után folytattuk túránkat.

Utolsó nap. Nos igen, itt már páran kezdtek fáradtak lenni, de utunkat a helyi kisboltban egy nagybevásárlással kezdtük, majd bokáig sárban gyalogolással (csúszkálással...) folytattuk. A túra ezen részén még geoládát, illetve egy állatkertet is találtunk, mely után nem sokkal utunk két felé vihetett. Akik még bírták, felmehettek a Julianus Barát Toronyba, ahonnan fantasztikus kilátás nyílt a Dunára, ellenkező esetben egyenesen a vonatállomáshoz mehettünk.

Összességében a 3 nap alatt közel 50 kilométert tettünk meg. A túra után természetesen mindenki elfáradt, de olyan élményekkel gazdagodhattunk, amelyeket más helyzetben nem biztos, hogy meg tudtunk volna szerezni. Ezen kívül nagy segítséget nyújt az ekkora távolságot követelő túra ahhoz, hogy önmagunkat jobban megismerjük és tiszteljük, fejleszteni tudjuk a határainkat.